

Tre nye Biser.

Den Første:

Den lystige Fætter.

Den Anden:

Kaffevisen.

Den Tredie:

Friervisn.

Sælges af C. Olsen.

Pris 10 Ore.

V box 7:183

Trondhjem. J. & Sundts Bogtrykkers. u.a.

Den lystige Vætter.

Det er nu en forfærdelig Tid,
Som vi nu lever i,
I Kommen har jeg ingen Ting
Og inte no'et Loffi,
I gaar jeg derfra jaget blev,
For det var ei betalt,
∴ I Nat jeg om paa Gaden drev;
Nei, det er altfor galt. ∴

Min Hat, som før har været sort,
Den er nu bleven graa,
Og Vesten har jeg spillet bort
Og Skjorten ligesaa;
Min Frak den ganske udslidt er,
Den slaar nu Bjalt mod Bjalt,
∴ Snart har jeg ingen Klæder mer;
Nei, det er dog forgalt. ∴

Her staar jeg uden Stjorte paa
Og med en gammel Hat;
Hvor skal jeg nu vel Spise faa
Og Husrum for i Nat,
Paa Marken og i Grøfterne,
Blir Sengen ei betalt;
∴ Men ligge der i saadant Veir,
Nei, det er dog forgalt. ∴

En Kjæreste jeg havde før,
Hun hjælpde mig iblandt,
Naar Halsen den var altfor tør,
Og Appetitten svandt.
Hun var saa søm, hun var saa net,
Jeg offret hende Alt;
∴ Nu løber hun med en Kadet;
Nei, det er dog forgalt. ∴

Før drak jeg mig en dygtig Sup
Saa tidt hos „Onkel Tom“,
De kaldte mig den pene Mand,
Hvor hen jeg ofte kom.
Nu gaar jeg som et Skumpelskud,
Dhi af det Blit saa foldt,
∴ Fra hver Mand's Dør jeg vijes bort,
Nei, det er dog forgalt. ∴

Jeg tror, jeg Livet af mig ta'er,
Hvis bare det gik godt:
Til Drukning Mod jeg ikke har;
Dhi Vandet er saa vaadt;
Jeg tror, jeg gaar og hænger mig;
Men hvis jeg ned da faldt?
∴ Men hvor skal jeg fao Nebet fra,
Nei, nu bli'er det forgalt!

Kaffevisen.

Kaffetiden os paaminder,
Lugten alt for Næsen staar.
Hvem, som vil, sig nu indfinder,
Og til Kaffebordet gaar.
Kommer, Brødre, lad os drikke,
Medens Kaffe er at faa!
Mangen ønsker sig vel dette,
Men kan ingen Kaffe faa.

At! hvor mangan gammel Stæder
Ligger ganske stum og stiv!
Ol og Mad han ikke taaler,
Neppe findes Tegnet til Liv,
Fluks han op af Sengen springer,
Raaber: „Hei, jeg Kaffe faar!“
Hadde jeg kun Fuglevinger,
Fløi jeg did, hvor Kaffen gror!

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10

Dg mangen gammel Kjæring,
Om hun end var hundred Aar,
Bliver ung og glad tillige,
Naar hun faar en Kaffeaar.
At, hvor deilig maa det være
I det Land, hvor Kaffen gro:
Rigdom, Velstand, Gunst og Ære,
Alting svømmer der i Flor:

Friervise.

Jeg rendte over Dale,
Jeg sprang over Grind,
Jeg vilde med hende tale,
Før hun fik et andet Sind.
Jeg rast paa Foden rendte
Fordi mit Hjerter lo
Dg kunde ikke stanse,
Før jeg i Gaarden stod.

Godkveld! Du, Far i Huset,
I Aqveld er Du saa blid,
Nu har jeg vært i Fjøsset
Dg fride til Datter di;
Du vil vel inte nøgte,
at jeg til hende gaar,
Jeg vilde hende ægte,
ifald Du vilde saa.

Ei skal hun gaa i Fjøsset
og stidne sine Sto
Det skal den Bige gjøre,
som tjener hendes Vo,
Selv skal hun sidde inde
og inte røgte Svin,
Dg skal hun noget spinde
saa skal det være Vin.
